

ἀγριοπλάγο τό, ἀμάρτ. ἀγριοπλάγο Κρήτ. ἀγρό-
πλο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πλάγι. Διὰ τὸν
τύπ. ἀγρόπλο πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Χέρσος κλιτὺς βουνοῦ ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Παίρνω τῆς τ' ἀγρόπλο | καὶ πολέρω τὴν ἐκεῖ

(πολέρω=ἐγκαταλείπω) Κάρπ. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοπλάγο
καὶ ὡς τοπων. Κρήτ.

ἀγριοπλαγούλλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοπλουλ-λα Κάρπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπλάγο.

Μικρὸν ἀγριοπλάγο, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Μὴς ἦτο γεροντολαός, ἦτον καὶ κατεχάρης,
καὶ παίρνει τὸν ἀνήφορον καὶ τὴν ἀγριοπλουλ-λαν

(ἐπειδὴ ἦτο γέρον λαγός, ἦτο καὶ ἔμπειρος τῶν τόπων
κτλ. μὴς ἀντὶ μὰ ὡς).

ἀγριοπλάτανος ὁ, ἑνιαχ. ΘΧελδράιχ 16 καὶ 17
ΠΓεννάδ. 944.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πλάτανος.

1) Τὸ δένδρον σφένδαμνος ἢ πλατανοειδὴς (acer pla-
tanoides) τῆς τάξεως τῶν σαπινδωδῶν (sapindaceae)
ἑνιαχ. ΠΓεννάδ. ἔνθ' ἄν. Συνών. νεροπλάτανος.

2) Σφένδαμνος ἢ Χελδραϊχειος (acer Heldreichi)
ΘΧελδράιχ ἔνθ' ἄν. β) Σφένδαμνος ἢ ἀμβλεῖα (acer
obtusatum) ΘΧελδράιχ ἔνθ' ἄν. Πβ. σφεντάμι. Συνών.
ξεροπλάτανος. [**]

ἀγριοπλόκαδο τό, ἀμάρτ. ἀγριουλόκαδον Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πλοκάδι.

Ἀγριοπεριπλόκα, ὁ ἰδ.

ἀγριοπόντικο τό, ἀμάρτ. ἀγριουπόντικον Μακεδ.
κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ποντίκι.

Ὁ τῶν ἀγρῶν μῦς, ὡς ὁ ἀρουραῖος κλπ. [**]

ἀγριοποτάμησο τό, Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ποταμήσι.
Εἶδος σταφυλῆς.

ἀγριοπούλαρο τό, σύνηθ. ἀρκοπούλαρον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πουλάρι. Διὰ
τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοπούλαρον πβ. ἄρκος
παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἀτίθασος πῶλος, μήπω τιθασευθεὶς διὰ τῆς στρώ-
σεως ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τ' ἀπ-πάριν, τ' ἀρκοπούλαρον ἦτον τῶν παιχιδάτων
τὸ ἐπαιχιδεύτηκεν πολλὰ τὸ ἐξήχασεν τὴν στράταν

(ἀπ-πάριν = ἵπτος) Κύπρ.

ἀγριοπούλαρος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοπούλαρος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπούλαρο. Διὰ τὸ α' συνθετ.
τοῦ τύπ. ἀρκοπούλαρος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Λίαν ἀτίθασος μέγας πῶλος: Ἄσμ.

Ποῦ τὴν εἶδες, ποῦ τὴν ξέρεις, βρὲ γιαντίσαρε,
τὸ ἐβκήσ τῶν φουμίζεσαι το, ἀρκοπούλαρε;

(ἐβκής τῶν φουμίζεσαι το=ἐβγήκες καὶ τὸ καυχᾶσαι. Ἡ λ.
ἐν τῷ ἄσμ. κεῖται ὑβριστικῶς ἐπὶ ἀνθρώπου).

ἀγριοπουλεᾶ ἡ, ΠΓεννάδ. 634.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβιολέττα, ὁ ἰδ.

ἀγριοπουλλάδα ἡ, Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πουλλάδα.

1) Τὸ πτηνὸν αἴθουα ἢ μέλαινα (fulica atra), ἡ τῶν
ἀρχ. φαλαρίς. Συνών. φαλαρίδα. 2) Τὸ πτηνὸν
ὄρνις ἢ ὑδρόβιος (rallus aquaticus). Συνών. νερό-
κοττα. [**]

ἀγριοπούλλι τό, πολλαχ. ἀγριουπούλλι Μακεδ.
ἀγροπούλλι Τσακων. ἀγριοπούλλο ΓΧατζιδ. MNE 2,179.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριοπούλλι.

1) Πᾶν ἄγριον πτηνὸν ἐρημικῶν τόπων ἐν ἀντιθέσει
πρὸς τὰ κατοικίδια ἢ τὰ ἀστικά πολλαχ.: Ἄσμ.

Σ τὸ τί μι ἀλιμπίστηκис μένα τὸ ἀγριουπούλλι;
Μακεδ. —Ποίημ.

Ψηλὰς ἀπάτητα βουνά, κάτου σὲ κάμπους ἔρ' ἴμους,
σύντροφο νὰ ᾶω τὸ θηριό, μίλημα τ' ἀγριοπούλλι

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,91 2) Τὸ ἀτίθασον κατοικίδιον
πτηνὸν πολλαχ. 3) Τὸ στρουθίον Τσακων. [**]

ἀγριοπουρνελλεᾶ ἡ, ΠΓεννάδ. 808 ἀρκοπουρ-
νελλεᾶ Κύπρ. ἀγριοπουρνελλεᾶ ΘΧελδράιχ 30.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πουρνελλεᾶ. Διὰ
τὸ ἀρκοπουρνελλεᾶ πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Τὸ φυτὸν ἀγριοδαμασκηνα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοπρασᾶ ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρασᾶ.

Τὸ φυτὸν ἀγριοπρασο, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοπρασο τό, πολλαχ. ἀγριοπρασο Κρήτ. ἀγριο-
πρασον Μακεδ. ἀρκόπρασον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρασο. Διὰ τὸ
ἀρκόπρασον πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἄγρια εἶδη κρομμύου τῆς τάξεως τῶν λειριανθῶν
(liliaceae) 1) Κρόμμυον τὸ ὑπόδασον (allium subhir-
sutum), ὑπόπικρον, ἐδώδιμον, πιθανῶς τὸ ἐλαφοσκόροdon
τοῦ Διοσκορ. (2,181) Ζάκ. Κρήτ. 2) Κρόμμυον τὸ μέλαν
(allium nigrum) Χίος. 3) Κρόμμυον τὸ σφαιροκέφα-
λον (allium sphaerocephalum) Κεφαλλ. Κύπρ. 4)
Κρόμμυον τὸ στρογγύλον (allium rotundum) ἑνιαχ.
Συνών. ἀγριοσκόροδο. 5) Κρόμμυον τὸ Νεαπολιτα-
νικόν (allium Neapolitanicum) με βολβὸν ἐδώδιμον ἑνιαχ.
Συνών. ἀγριοκρόμμυδο 2 β, ἀγριοσκόροδο. 6)
Κρόμμυον τὸ σκοροδόπρασον (allium scorodoprasum),
πιθανῶς τὸ ἀρχ. ἄγριον σκόροdon ἢ ὀφιοσκόροdon ΠΓεν-
νάδ. 567 Λεξ. Βερ. 138. [**]

ἀγριοπρίναρο τό, ἑνιαχ. ἀγριοπρίναρο Κρήτ.
ἀγριοπρίναρο Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρίναρι.

Οἱ τῶν μάλλον χειραίων μερῶν ἀγριοδέστεροι πρίνοι
ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κλωνάρια ἀπ' ἀγριοπρίναρα, φουρκάλες ἀπὸ ἐλάτια,
θέλω νὰ στρώνω στοιβανῆς κι ἀπάνω νὰ πλαγιάζω
(Ἑλλάς Ἀμστελ. 6,164). Συνών. ἀγριοπρίνι. [**]

